

Nr 72.

Av herr **Stendahl**, om visst tillägg till § 19 mom. 1 i förordningen om frihamn.

I februari månad föregående år skrev generaltullstyrelsen på förekommen anledning till Kungl. Maj:t och föreslog ett tillägg i § 19 mom. 1 frihamnsförordningen, så lydande: — — — äger rum; och meddelas av Konungen föreskrifter i fråga om tidpunkten, då införseln skall anses vara verkställd.

Förslaget remitterades till kommerskollegium, som i underdånigt yttrande den 8 mars biträdde generaltullstyrelsens förslag.

Då generaltullstyrelsens motivering fullt klargör behovet av det föreslagna tillägget och detta behov alltjämt i oförminskad omfattning kvarstår, får undertecknad härmed, under hänvisning till bilagda avskrift av generaltullstyrelsens ovannämnda skrivelse och kommerskollegii yttrande över densamma, föreslå:

att riksdagen ville besluta ett tillägg till första stycket av § 19 mom 1 frihamnsförordningen, så lydande: — — — äger rum; och meddelas av Konungen föreskrifter i fråga om tidpunkten, då införseln skall anses vara verkställd.

Stockholm den 20 januari 1923.

Sten Stendahl.

Avskrift av avskrift.

TILL KONUNGEN.

I § 19 mom. 1 av Eders Kungl. Maj:ts förordning om frihamn den 15 november 1907, vilket författningsrum erhållit sin nuvarande lydelse genom förordningen den 19 augusti 1921, intagen under nr 502 i svensk författningssamling för år 1921, stadgas såsom huvudregel, att förtullning av gods, som införes från frihamn, skall ske efter de taxor och författningar, som äro gällande, då införseln äger rum.

För närvarande saknas bestämmelse för bedömande av frågan, när sådan införsel skall anses hava ägt rum, och lärer förty införsel böra anses verkställd först omedelbart sedan godset efter vederbörlig tullbehandling förts över gränsen för frihamnsområdet.

Från det allmännas synpunkt kan en sådan tidsbestämning i omförmälda hänseende anses väl vald. Emellertid har, i sammanhang med frågan om inträdande tullförhöjningar, denna tolkning visat sig ställa importörer i frihamn i ogynnsamt läge gent emot importörer i tullhamn.

Den senares från utrikes ort inkomna för direkt förtullning avsedda vara skall behandlas enligt taxor och författningar, som äro gällande vid varans ankomst till importorten eller, vad sjöledes inkommande varor beträffar, den dag fartygets märkrulla enligt åtecknat bevis ingivits till tullförvaltningen. På annan väg inkommande varor, avsedda för direkt förtullning, behandlas härutinnan efter i huvudsak motsvarande grunder. Beträffande nederlags- och transitupplagsgods är det tiden för angivningen, som är den i ifrågavarande hänseende bestämmande. De åtgärder, som sedermera vidtagas med till tullhamn inkommet gods före dess överlämnande från tullverket till importörens förfogande, utöva förty härutinnan icke något inflytande.

Helt annorlunda är förhållandet med varor, som skola införas från frihamn. Sedan varan därstädes underkastats vederbörlig tullbehandling, skola erforderliga åtgärder för varans förande över frihamnsgränsen hava vidtagits och själva transporten ägt rum, innan varan får anses införd och alltså innan det är i varje fall avgjort, vilken tull varan skall draga och över huvud huruvida densamma skall underkastas vidare åtgärd från tullverkets sida. Givet är, att under sådana omständigheter svårigheter i trafikhänseende, över vilka importören ej kan råda, härutinnan kunna komma att öva avgörande inflytande.

Styrelsen anser förty åtgärder böra vidtagas för erhållande av förklaring i fråga om innebörden av det i ovannämnda författningsrum avsedda begreppet införsel. För sin del anser styrelsen önskvärt, att införsel från frihamn finge anses verkställd, beträffande tullpliktigt gods, då därå belöpande tullavgift blivit i behörig ordning erlagd eller då godset, efter angivning till förtullning, blivit mot godkänd säkerhet för oguldna tullavgifter under vederbörlig tullkontroll bortfört från frihamnsområdet eller för befordran från sådant område inlastat å fartyg, järnvägsvagn eller fordon, samt i fråga om tullfritt gods, då detsamma, efter

vederbörlig tullbehandling, förts från frihamnsområdet eller för befordran därifrån inlastats på sätt nyss nämnts.

För att emellertid frihamnsförordningen ej må tyngas med administrativa bestämmelser härutinnan, tillåter sig styrelsen i underdånighet hemställa, att Eders Kungl. Maj:t täcktes i proposition till riksdagen föreslå erforderlig ändring av författningsrummet, angivande att det ankomme på Eders Kungl. Maj:t att meddela närmare bestämmelser i fråga om tidpunkten när införseln skall anses hava skett.

Det enligt ovannämnda nådiga förordning den 19 augusti 1921 gjorda tillägg till författningsrummet i dess ursprungliga lydelse läser böra åtminstone tills vidare kvarstå, men skulle vid den förestående omarbetningen av tullstadgan visa sig, att en genomgripande ändring av bestämmelserna rörande införsel över tullhamn bör komma till stånd, kan det till äventyrs bliva nödvändigt att borttaga sagda tillägg.

Med hänvisning till vad sålunda anförts tillåter sig styrelsen underdånigst föreslå följande lydelse för § 19 mom. 1 frihamnsförordningen, nämligen:

Förtullning av gods, som införes från frihamn, skall ske efter de taxor och författningar, som äro gällande, då införseln äger rum; och meddelas av Konungen föreskrifter i fråga om tidpunkten, då införseln skall anses vara verkställd.

Utan hinder av vad sålunda stadgats må Konungen medgiva, att på de villkor, Konungen bestämmer, gods, som direkt från utrikes ort införts med fartyg till frihamn och där icke varit upplagt för lagring, må förtullas efter taxor och författningar, som gälla vid visst tidigare tillfälle efter fartygets ankomst till frihamn.

Stockholm den 20 februari 1922.

Underdånigst:

H. THEMPTANDER.

GUSTAF BERGENSTJERNA.

TURE ALSÉN.

E. BEYER.

EMIL DELPHIN,
föredragande.

/ Ivar Kullgren.

(Kommerskollegii utlåtande).
Till Konungen.

Kommerskollegium biträder Generaltullstyrelsens förslag i ärendet.

Stockholm den 8 mars 1922.

Underdånigst:

K. A. FRYXELL.

CARL MALMÉN.

/ C. L. Wernstedt.

